

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

(διαφορές για ζημιές από αυτοκίνητα)

Αριθμός απόφασης 943/2019

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή , Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 11-2018 για να δώσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: του , κατοίκου Αγίας Παρασκευής Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του

Των εναγομένων: 1. του κατοίκου Κορωπίου Αττικής, ο οποίος ουδόλως παραστάθηκε και ως προς τον οποίο δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, 2. Της εταιρίας με την επωνυμία «VEKRIS GAS Μ. ΕΠΕ» με έδρα το Κορωπί Αττικής, η οποία εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ως προς την οποία δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής και 3. Της αλλοδαπής ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «JCS DALLBOGG LIFE AND HEALTH», η οποία εδρεύει στη Σόφια Βουλγαρίας και εκπροσωπείται νόμιμα και αντιπροσωπεύεται στην Ελλάδα από την εταιρία με την επωνυμία «INDEMNITY ΜΕΣΙΤΙΚΗ

ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΕΠΕ» που εδρεύει στη Γλυφάδα Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

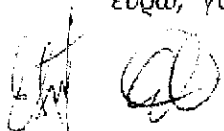
Ο ενάγων ζήτησε να γίνει δεκτή η από 27-06-2018 αγωγή του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με α.α. προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της πιο πάνω υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι από υπαιτιότητα του πρώτου των εναγομένων, ο οποίος οδηγούσε το υπ. αρ. Ι.Χ.Ε αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της δεύτερης εναγομένης, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για τις προς τρίτους ζημιές του στην τρίτη εναγομένη ασφαλιστική εταιρεία, έγινε αυτοκινητικό ατύχημα στον τόπο, το χρόνο και με τις συνθήκες που περιγράφει στην αγωγή του, με συνέπεια να προκληθούν σωματικές βλάβες στον ενάγοντα καθώς και υλικές ζημιές στο με αριθμό κυκλοφορίας δίκυκλη μοτοσυκλέτα ιδιοκτησίας του ενάγοντος. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί να γίνει δεκτή η αγωγή του, να υποχρεωθεί η τρίτη εναγομένη, μετά την παραίτηση από το δικόγραφο ης αγωγής ως προς τους πρώτο και δεύτερο εναγόμενους, (άρθρα 295, 296, 297 Κ.Πολ.Δ.), να του καταβάλλει για τους αναφερόμενους στο ιστορικό της αγωγής λόγους, ήτοι για αποζημίωση λόγω καταστροφής της δίκυκλης μοτοσυκλέτας του, το ποσό των 1200 ευρώ, για βελτιωμένη διατροφή το ποσό των 900,00 ευρώ, για δαπάνη

οικιακής βοηθού (πλασματική) ποσό 13.500 ευρώ, για δαπάνη μετακίνησης με ταξί ποσό 53,31 ευρώ, για μελλοντική χειρουργική επέμβαση ποσό 3.500 ευρώ, για μελλοντικές φυσικοθεραπείες ποσό 1.000 ευρώ, για μελλοντική δαπάνη οικιακής βοηθού (πλασματική) μετά την επέμβαση 13.500 ευρώ, για μελλοντική βελτιωμένη διατροφή μετά την επέμβαση 900 ευρώ, για πλαστική χειρουργική αποκατάσταση ποσό 5.650 ευρώ, και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 60.040 ευρώ (με επιφύλαξη του δικαιώματος του να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής ενώπιον του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου εκ του ανωτέρω αιτούμενου ποσού για το ποσό των 40 ευρώ), ήτοι συνολικά το ποσό των 100.203,31 €, με τον νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επιδόσεως της ένδικης αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή του. Επίσης να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εν λόγω όμνη στα εν γένει δικαστικά του έξοδα.

Με το περιεχόμενο αυτό η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά και αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος, καθ' ύλην και κατά τόπο, αρμοδίου Δικαστηρίου (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 2, σε συνδυασμό με 16 παρ. 1 περ. 11, 22, 25 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 614 παρ. 1 περ. 6 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το ν. 4335/2015, σε συνδυασμό με τα άρθρα 591 επ. του ίδιου κώδικα. Περαιτέρω είναι νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330 εδ. β', 340, 345, 346, 914, 929, 930 εδ. γ', 931, 932 ΑΚ, 2, 4, 9, 10, 20, 21, 23 ΓπΝ/1911, 176, Κ.Πολ.Δ., πλην του αιτήματος για κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, μετά την τροπή του αιτήματος σε εντόκως αναγνωριστικό, νομίμως (άρθρα 294, 295, 297 Κ.Πολ.Δ.), με δήλωση που καταχωρίσθηκε στα πρακτικά και με τις προτάσεις. Είναι ορισμένη κατ' άρθρο 216 Κ.πολ.Δ., σε όλα τα κονδύλια

επιμέρους, περιλαμβανομένου και του ποσού των 1.200 ευρώ το οποίο ζητεί ο ενάγων να του επιδικασθεί ως αποζημίωση λόγω καταστροφής της μοτοσυκλέτας του, εφόσον για την πληρότητα του σχετικού αιτήματος αρκεί η αναγραφή της ολοκληρωτικής καταστροφής του πράγματος και της αξίας του κατά το χρόνο της καταστροφής και δεν απαιτείται η αναφορά των επιμέρους βλαβών, των δαπανών γι' αυτές, του τύπου του οχήματος, του κυβισμού του, του χρόνου κατασκευής και κυκλοφορίας του και της κατάστασής του κατά το χρόνο του ατυχήματος διότι τα στοιχεία αυτά δεν ανάγονται στην ιστορική βάση της αγωγής και μπορούν να προκύψουν από τις αποδείξεις (Κρητικός, Αποζημίωση από Τροχαία Αυτοκ. Ατυχήματα, 3η έκδ., αριθ. 828-829, ΕφΑΘ 9689/1998 Δ/νη/2000.454, ΕΑ 220/94 Επ.Συγκ.Δ 1994. 427). Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι μετά την τροπή του αιτήματος σε αναγνωριστικό δεν απαιτείται καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (άρθρο 7 παρ. 3 Ν.Δ. 1544/1942, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 1 Ν. 4055/2012 ΦΕΚ Α 51/12-03-2012).

Η εναγομένη, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης με δήλωσή της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και με τις κατατεθείσες προτάσεις της, αρνείται την υπαιτιότητα του ασφαλισμένου σε αυτήν οδηγού, άλλως προτείνει ένσταση συνυπαιτιότητας του ενάγοντος κατά 95%, η οποία ως ένσταση του άρθρου 300 ΑΚ είναι νόμιμη και θα εξεταστεί κατ' ουσίαν. Περαιτέρω, αρνείται τα αγωγικά κονδύλια ως κατά νόμο και ουσία αβάσιμα και υπερβολικά.

Από την ανωμοτί εξέταση του ενάγοντος στο ακροατήριο, η οποία περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως καθώς και από όλα τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι επικαλούνται και νομίμως προσκομίζουν, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικό μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν ως δικαστικά τεκμήρια, μεταξύ των

οποίων και τα έγγραφα της ποινικής δικογραφίας (ΑΠ 1286/2003 ΧρΙΔ 2004.245, ΕΑ 4606/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη (άρθρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες, των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (άρθρ. 443 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ) και από όλη τη συζήτηση της υποθέσεως γενικά, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις

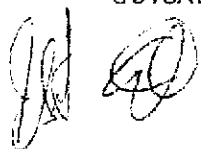
και περί ώρα 22.00, ο ενάγων οδηγούσε την δίκυκλη μοτοσυκλέτα του με αρ. κυκλ. , επί της Λεωφόρου με κατεύθυνση από Αθήνα προς Κορωπί. Στο σημείο της Λεωφόρου, που αυτή διασταυρώνεται με την οδό , ο οδηγός του υπ' αριθμ. Κυκλ. οχήματος, διερχόμενος στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας δηλ. από Κορωπί προς Αθήνα και προτιθέμενος να διενεργήσει αριστερό ελιγμό και να εισέλθει στην οδό δεν ακινητοποίησε το όχημά του ως όφειλε, ώστε να ελέγξει τη κυκλοφορία και να παραχωρήσει προτεραιότητα στους κινούμενους επί της Λ. Λαυρίου χρήστες της οδού, ενήργησε απότομο αριστερό ελιγμό, με αποτέλεσμα να φράξει την πορεία της δίκυκλης μοτοσυκλέτας του ενάγοντος, ο οποίος αιφνιδιάστηκε και δεν μπόρεσε να αντιδράσει έγκαιρα με πέδηση ή αποφευκτικό ελιγμό. Αποτέλεσμα της παραβατικής συμπεριφοράς του ανωτέρω οδηγού, ήταν να επιπέσει ο ενάγων με την αριστερή εμπρόσθια πλευρά της μοτοσυκλέτας του, στη δεξιά οπίσθια πλευρά του οχήματος και να τραυματιστεί από την πτώση επί του οδοστρώματος, ενώ η μοτοσυκλέτα του υπέστη υλικές ζημιές. Αποκλειστικά υπαίτιος, εκ των ανωτέρω , υπήρξε ο οδηγός του αυτοκινήτου. Τούτο προέκυψε τόσο από το προσκομιζόμενο σχεδιάγραμμα της τροχαίας, όσο και από τις βλάβες των εμπλακέντων οχημάτων, ενώ οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της εναγομένης, ουδόλως αποδείχθηκαν. Στη συνέχεια, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων συνεπεία αυτού

του ατυχήματος υπέστη βλάβη της υγείας του. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το εξιτήριο του Νοσοκομείου Κοργιαλένιο - Μπενάκειο, όπου ο ενάγων μετέβη μετά το ατύχημα, καθώς άμεσα δεν είχε γίνει αντιληπτός ο τραυματισμός του, με ημερομηνία εισόδου , ο ενάγων υπέστη κάταγμα κάτω άκρου κερκίδας, το οποίο αντιμετωπίστηκε με ανάταξη και εσωτερική οστεοσύνθεση. Μετά τη νοσηλεία του, εξήλθε στις 10-10-2017 με οδηγίες, φαρμακευτική αγωγή και χορήγηση αναρρωτικής άδεια ενάμιση μήνα (βλ. (ιατρική γνωμάτευση από 10-10-2017 του ως άνω νοσοκομείου). Στις 24-11-2017 επανεξετάστηκε στο ως άνω νοσοκομείο και του χορηγήθηκε άδεια 15 ημερών. Ομοίως επανεξετάστηκε στο ως άνω νοσοκομείο στις 11-12-2017 και του χορηγήθηκε περαιτέρω άδεια 15 ημερών. Στις 26-01-2018, εξετάστηκε από τον ορθοπαιδικό χειρουργό , ο οποίος στην από 26-01-2018 ιατρική γνωμάτευση, βεβαιώνει ότι ο ενάγων πρέπει να προβεί σε αφαίρεση υλικών οστεοσύνθεσης και να υποβληθεί σε φυσικοθεραπείες. Το ανωτέρω τραύμα, όπως προέκυψε από τις προσκομισθείσες φωτογραφίες και την από 21-03-2018 ιατρική γνωμάτευση της πλαστικής χειρουργού , άφησε αντιαισθητικές παραμορφωτικές ουλές στον ενάγοντα, μήκους 15,5 εκατοστών και 7 εκ. στην εσωτερική και εξωτερική επιφάνεια του αριστερού αντιβραχίου αντίστοιχα. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων υπέστη εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του οδηγού του ζημιογόνου οχήματος, ασφαλισμένου στην εναγομένη, τις εξής ζημιές αιτιωδώς συνδεόμενες με αυτήν, για τις οποίες δικαιούται αποζημίωση: Ο ενάγων συνεπεία του ατυχήματος, αδυνατούσε να αυτοεξυπηρετηθεί πλήρως (ατομική φροντίδα, ένδυση, καθαριότητα κλπ) από 05-10-2017 έως 05-01-2018, ήτοι για τρεις μήνες, επομένως είχε ανάγκη για τρίτο πρόσωπο το οποίο εκτελούσε χρέη οικιακής βοηθού για το σπίτι. Κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, χρέη αυτού του είδους εκτελούσαν η σύζυγος και η πεθερά του ενάγοντος. Από

τη διάταξη του άρθρου 930 παρ. 3 ΑΚ, που ορίζει ότι η αξίωση αποζημίωσης δεν αποκλείεται από το λόγο ότι κάποιος άλλος έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει ή να διατρέφει αυτόν που αδικήθηκε, η οποία αποτελεί εκδήλωση της νομοθετικής βούλησης να μην αποβεί προς όφελος του ζημιώσαντος το γεγονός ότι κάποιος άλλος είναι υποχρεωμένος από το νόμο ή από άλλο λόγο να αποζημιώσει ή να διατρέφει τον παθόντα, συνάγεται ότι στην περίπτωση που, εξαιτίας του είδους και της σοβαρότητας του τραυματισμού του τελευταίου, αυτός αδυνατεί να αυτοεξυπηρετηθεί και έχει ανάγκη πρόσληψης αποκλειστικής νοσοκόμου - οικιακής βοηθού, για τη φροντίδα και την εξυπηρέτησή του, έργο το οποίο αναλαμβάνει, με εντατικοποίηση των δυνάμεών του, συγγενικό ή φιλικό του πρόσωπο, το οποίο, με τις προς τον παθόντα υπηρεσίες του, καλύπτει την πιο πάνω ανάγκη πρόσληψης οικιακής βοηθού, θεμελιώνεται αξίωση αποζημίωσης του παθόντος κατά του υπόχρεου. Και τούτο, διότι, όπως προαναφέρθηκε, η μη καταβολή ανταλλάγματος, στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να αποβεί προς όφελος του ζημιώσαντος. Συνεπώς, ο τραυματισθείς από αδικοπραξία τρίτου, ο οποίος δέχεται τις, αναγκάως, αυξημένες περιποιήσεις και φροντίδες αυτών, προς αποκατάσταση της υγείας του, δικαιούται να απαιτήσει, από τον υπόχρεο προς αποζημίωση, τουλάχιστον το ποσό που θα ήταν υποχρεωμένος να καταβάλει σε τρίτο πρόσωπο, που θα το προσλάβανε για το σκοπό αυτόν, έστω και αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν κατέβαλε κανένα τέτοιο ποσό στους παραπάνω οικείους του, οι οποίοι, με υπερένταση μερικές φορές των δυνάμεών τους και σε βάρος άλλων ενασχολήσεών τους, ασχολούνται με τη φροντίδα για την αποκατάσταση της υγείας του παθόντος συγγενούς ή φίλου τους (ΑΠ 1622/2013, ΑΠ 132/2010, ΑΠ 1545/2009, ΑΠ 833/2005). Σημειώνεται ότι για τη θεμελίωση του ως άνω δικαιώματος αποζημίωσης δεν είναι απαραίτητη η επίκληση ιατρικής βεβαίωσης για την ανάγκη πρόσληψης

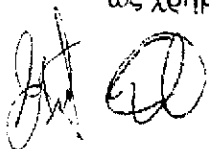
αποκλειστικής νοσοκόμου (ΑΠ 1545/2009, ΑΠ 1276/2005), [ΑΠ 1207/2017, Nomos]. Εν προκειμένω, για πρόσληψη οικιακής βοηθού, ο ενάγων θα δαπανούσε, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το ποσό των 500 ευρώ μηνιαίως, επομένως πρέπει να του επιδικαστεί για το ανωτέρω διάστημα το ποσό των 1.500 ευρώ ($500 \times 3 = 1.500$), κατ' άρθρο 930 παρ. 3 ΑΚ (ΑΠ 132/2010 δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξαιτίας του τραυματισμού, ο ενάγων αδυνατούσε να οδηγήσει κι έτσι προκειμένου να εξυπηρετηθεί στις μετακινήσεις του από και προς τα νοσηλευτικά ιδρύματα και τις απαραίτητες υποχρεώσεις, χρησιμοποιούσε μισθωμένο όχημα (ταξί), για το χρονικό διάστημα των τριών μηνών δαπανώντας 53,31 ευρώ, όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες αποδείξεις. Δεν αποδείχθηκε όμως, ότι οποιαδήποτε τυχόν βελτίωση της διατροφής του ενάγοντος έγινε κατόπιν υποδείξεως του θεράποντα ιατρού, αφού δεν προσκομίζεται καμιά απόδειξη περί αυτού (π.χ. ιατρικό πιστοποιητικό), ενόψει του ότι η βελτιωμένη διατροφή δεν χορηγείται σε κάθε σωματική κάκωση, αλλά μόνο όταν αυτή επβάλλεται για ιατρικούς λόγους. Σε κάθε δε περίπτωση, σύμφωνα με τις διατροφικές συνθήκες και συνήθειες που έχουν καθιερωθεί με βάση την επικρατούσα κοινωνική και οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα, στο καθημερινό διαιτολόγιο ενός μέσου ανθρώπου, όπως ο ενάγων, περιλαμβάνονται τροφές πλούσιες σε ασβέστιο, λευκώματα, πρωτεΐνες, βιταμίνες κλπ., ώστε να μην απαιτείται η διαφοροποίηση του διαιτολογίου σε περιπτώσεις τέτοιων τραυματισμών. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, θα πρέπει να υποβληθεί σε επέμβαση αφαίρεσης των υλικών εσωτερικής οστεοσύνθεσης. Η επέμβαση θα λάβει χώρα σε ιδιωτική κλινική και το κόστος ανάγεται πέραν της συμμετοχής του ΕΟΠΥΥ σε 3.500 ευρώ (βλ. από 26-01-2018 βεβαίωση του ορθοπεδικού χειρουργού ι. Περαιτέρω, ο ενάγων θα χρειαστεί 20 φυσικοθεραπείες, κόστους 50 ευρώ έκαστη, ήτοι συνολικά 1.000 ευρώ. Εξάλλου, ο ενάγων προκειμένου να αποκαταστήσει

την παραμόρφωση στο αριστερό άκρο από τις ουλές θα υποβληθεί σε πλαστική χειρουργική η οποία θα κοστίσει 5.650 ευρώ (βλ. από 21-03-2018 βεβαίωση τη πλαστικής χειρουργού . Η δαπάνη για μελλοντική βελτιωμένη διατροφή, πρέπει να απορριφθεί κατά τα ανωτέρω, ενώ η δαπάνη (πλασματική) για μελλοντική οικιακή βοήθ, κρίνεται επίσης απορριπτέα, διότι δεν προέκυψε αδυναμία του ενάγοντος να αυτοεξυπηρετηθεί. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 297-298 ΑΚ, συνάγεται, ότι, σε περίπτωση καταστροφής πράγματος η ζημία συνίσταται στην αξία αυτού, το ποσό της οποίας αποτελεί και την επιδικαστέα στον κύριο του πράγματος αποζημίωση, όταν αυτή παρέχεται σε χρήμα. Η αναγραφή δε της ολοκληρωτικής καταστροφής του πράγματος και της αξίας του κατά τον χρόνο της καταστροφής αρκούν για την πληρότητα του δικόγράφου της σχετικής αγωγής αποζημίωσης και δεν είναι απαραίτητο να αναφέρονται, προκειμένου ειδικότερα περί καταστροφής οχήματος, οι προκληθείσες σ' αυτό επί μέρους βλάβες, η δαπάνη αποκαταστάσεως αυτών, τα τυχόν σωζόμενα υπολείμματα, η αξία τούτων, ο τύπος του οχήματος, το έτος κατασκευής και κυκλοφορίας του, ο κυβισμός και η κατάσταση του κατά τον χρόνο του ατυχήματος, διότι τα στοιχεία αυτά δεν ανάγονται στην ιστορική βάση της αγωγής και μπορούν να προκύψουν από τις αποδείξεις (βλ. , ΑΘ. Κρητικό, Αποζημίωση από Τροχαία Αυτοκινητικά Ατυχήματα, 3η έκδοση, 1998, αριθ. 828- 829, ΑΠ 1051/1998 ΕΕΝ 1999. 877, ΕφΙωαν 119/2008 ΑρχΝ 2009. 214, ΕφΔωδ 96/2004 ΤΝΠ-Νόμος, ΕφΑΘ 9689/1998 ΕΛΛΔνη 41. 454, ΕφΑΘ 220/1994 ΕΣυγκΔ 1994. 427, ΕφΑΘ 5731/1985 ΕΛΛΔνη 26. 1356). Περαιτέρω, στις περιπτώσεις ολικής καταστροφής οχήματος, σύμφωνα με την αρχή του συνυπολογισμού ζημίας και οφέλους, θα πρέπει να αφαιρεθεί από το ποσό της αποζημίωσης η αξία των υπολειμμάτων του οχήματος, τα οποία διασώθηκαν. Ο δικαιούχος της αποζημίωσης μπορεί, κατ' επιλογή του, διότι σκοπείται το συμφέρον του (άρθ. 297 ΑΚ), είτε να

προσδιορίζει στο δικόγραφο της αγωγής του την αξία των υπολειμμάτων και να την αφαιρέσει εκ των προτέρων από το συνολικό ποσό της αποζημίωσης που ζητά, είτε να αποδώσει αυτούσια τα υπολείμματα στον εναγόμενο, αξιώνοντας την αποκατάσταση της ζημίας του σε όλη της την έκταση (ΕφΘεσ 805/1990 Αρμ ΜΕ. 976, ΕφΑΘ 5731/1985 ΕΛΛΔνη 26.1346). Εν προκειμένω, σαφώς αναφέρονται στην ως άνω αγωγή του ότι το ως άνω όχημα, (μοτοσυκλέτα μάρκας MODENAS KRISTAR) του ενάγοντος υπέστη ολοκληρωτική καταστροφή, καθώς και ότι η αξία αυτού, κατά το χρόνο της καταστροφής, ανήρχετο σε 1.500 ευρώ. Σύμφωνα με την από 28-05-2018 εκτίμηση ζημίας μοτοσυκλέτας του συνεργείου «

», στην οποία αναφέρονται αναλυτικά τα ποσά τα οποία απαιτούνται για ανταλλακτικά και εργασίες επισκευής, απαιτείται συνολικά το ποσό των 1.421,04 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.) για την αποκατάσταση των ζημιών. Σύμφωνα δε με εκτίμηση του ανωτέρω συνεργείου τα σώστρα ανέρχονται στα 300 ευρώ. Συνεπώς, εφόσον το ποσό της επισκευής υπερβαίνει αυτό της αξίας της την ημέρα του ατυχήματος, η επισκευή της κρίνεται ασύμφορη. Όμως, όπως στην ανωτέρω μείζονα σκέψη εκτέθηκε, ο ενάγων δικαιούται να αξιώσει την επιδίκαση της διαφοράς μεταξύ της εμπορικής αξίας της μοτοσυκλέτας κατά τον χρόνο του ατυχήματος και του ποσού στο οποίο μπορεί κατ' εκτίμηση να πωληθεί (σώστρα), ήτοι συνολικά το ποσό των $1.200 \text{ ευρώ } 1.500 \text{ €} - 300 \text{ €} = 1.200 \text{ €}$. Τέλος, το Δικαστήριο σταθμίζοντας τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα το ατύχημα, τον βαθμό υπαιτιότητας του οδηγού του ζημιογόνου οχήματος στην πρόκληση του ατυχήματος, την προκληθείσα σωματική βλάβη στον ενάγοντα, την ταλαιπωρία που υπέστη εξ αυτής καθώς δεν δύνατο να μεταβεί στην εργασία του ούτε να αυτοεξυπηρετείται για τρεις (3) μήνες, κρίνει ότι πρέπει να επιδικασθεί στον ενόγοντα το ποσό των 15.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που

υπέστη αυτός από το ένδικο ατύχημα, λόγω της σωματικής βλάβης και της στενοχώριας που δοκίμασε από την ένδικη σύγκρουση και της ταλαιπωρίας που υπέστη το οποίο κρίνει εύλογο και δίκαιο, απορριπτομένου του σχετικού κονδυλίου, κατά το υπερβάλλον, ως ουσιαστικά αβάσιμου. Συμπερασματικώς, το σύνολο της περιουσιακής και μη ζημίας του ενάγοντος που είναι αποκαταστατέα και τελεί σε άμεσο αιτιώδη αντικειμενικό σύνδεσμο με το επίδικο ατύχημα, ανέρχεται στο ποσό των 27.903,31 €, και επομένως πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη οφείλει να του τα καταβάλει, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, ενώ πρέπει να καταδικασθεί η τελευταία, αφού ηττήθηκε κατά ένα μέρος, σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος (άρθρο 176 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των είκοσι επτά χιλιάδων εννιακοσίων τριών ευρώ και τριάντα ενός λεπτών (27.903,31), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει σε πεντακόσια (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία διαδίκων και πληρεξουσίων αυτών, στις 2 Απριλίου 2019.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized 'Α' followed by a vertical stroke and a horizontal stroke.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized 'Β' followed by a circular flourish.